698/04

Den 19. maj 2004 blev i sag nr. 62.071:

xxxxx xxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxx x
xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxx

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Tryg Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for en anmeldt ulykke.

Klageren er utilfreds med selskabets afgørelse. Til støtte herfor gør hun gældende, at årsagen til ulykkestilfældet ikke var sygdom.

Selskabet har hertil ved skrivelse af 25/9 2003 til nævnet anført:

"Sagen er behandlet efter betingelserne for ulykkesforsikring nr. 9308 og drejer sig om, at vores kunde, B.M.M., kom til skade med begge knæ den 2. november 2002.

Tvisten vedrører anerkendelsesspørgsmålet.

Af skadeanmeldelsen af 23. april 2003 fremgik, at vores kunde fik et 'black out'.

På baggrund af henvendelse fra os oplyste vores kunde pr. telefon, at hun var besvimet og derefter fik knæskaden. Det havde vist sig, at vores kundes korsbånd var sprunget.

Vi modtog herefter brev af 9. maj 2003 fra vores kunde, hvoraf det fremgår, at hun den 2. november 2002 besvimede og faldt så uheldigt, at benene blev vredet ind under hende.

På dette grundlag afviste vi skaden med henvisning til, at ulykkesforsikringen ikke dækker skader, der skyldes sygdom.

Herefter meddelte vores kunde i brev af 18. august 2003 blandt andet følgende: "lørdag den 2. november 2002 spiller jeg badminton, jeg har smerter i knæene især i det højre. Senere på aftenen, da jeg rejser mig fra en stol, giver det et smæld i hendes højre knæ. Smerten er så voldsom at jeg falder om".

Af brev af 18. august 2003 fra vores kundes læge fremgår: "i forbindelse med undersøgelse hos undertegnede den 4. november 2002 fandtes der ingen andre forklaringer på faldet end den udløste smerte i knæet.' Denne beskrivelse er også anført overfor Ankenævnet.

Vi fastholdt vores tidligere afgørelse på baggrund af vores kundes første beskrivelse af det passerede.

Efter vi har modtaget klage, har vi gennemgået sagen på ny.

Af forsikringsbetingelserne fremgår, at forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde. Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge.

Det er vores kunde, der skal sandsynliggøre, at hun har været udsat for et ulykkestilfælde, som anført i forsikringsbetingelserne.

På baggrund af vores kundes første beskrivelse af det passerede finder vi, at det må lægges til grund, at vores kunde besvimede. Dette kan ikke anses for at være et ulykkestilfælde i forsikringsbetingelsernes forstand, idet der ikke er tale om en 'plud-

selig udefra kommende indvirkning på legemet'. Besvimelse er indefra kommende, og den skade, som vores kunde fik efter at være besvimet, er derfor ikke dækket.

Vi mener, at vores afgørelse er i overensstemmelse med Ankenævnets praksis i lignende sager og henviser til ankenævnskendelser nr. 36.682, 46.973, 48.131, 49.585 og 56.261.

Vores kunde har efterfølgende anført, at skaden skete, da hun rejste sig fra en stol. Vi finder, at der er tale om en ny beskrivelse af hændelsen, der ikke kan lægges til grund i sagen. For god ordens skyld skal vi dog bemærke, at beskrivelsen - at rejse sig fra en stol - heller ikke kan anses for at være et ulykkestilfælde som beskrevet i betingelserne. Der er ikke tale om en pludselig udefra kommende indvirkning. Ud fra denne beskrivelse må det antages, at der er tale om overbelastning efter at have spillet badminton."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**1 Hvad dækker forsikringen**

Forsikringen dækker følger af ulykkestilfælde.

…

Ved ulykkestilfælde forstås en tilfældig, af den forsikredes vilje uafhængig, pludselig, udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse af dette til følge."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder at måtte lægge til grund, at knæskaden er opstået som følge af, at klageren besvimede.

Nævnets flertal finder, at et fald som følge af et besvimelsestilfælde ikke skyldes en udefra kommende påvirkning og derfor ikke kan anses for et ulykkestilfælde, jf. også Østre Landsrets dom af 29/1 2002.

Derfor

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann